

- 2) Czy klauzulę 8 ust. 2 „zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego” (dyrektywa 2010/18), a dokładniej przepis, zgodnie z którym „wykonanie postanowień niniejszego porozumienia nie może stanowić uzasadnienia dla ograniczania ogólnego poziomu ochrony zapewnionej pracownikom w kwestiach, których dotyczy niniejsze porozumienie” należy interpretować w ten sposób, że w braku wyraźnego transponowania przez państwo członkowskie dyrektywy 2010/18 nie można ograniczyć zakresu ochrony, który to państwo samo ustaliło przy transpozycji poprzedniej dyrektywy 96/34⁽²⁾?

Wyłącznie jeżeli odpowiedź na któreś z tych pytań będzie twierdząca, uznając, że dyrektywa 2010/18 ma zastosowanie do spółdzielczej umowy o pracę takiej jak umowa skarżącej, uzasadnione są – ze względów przedstawionych poniżej – następujące pytania.

- 3) Czy klauzulę 6 nowego „zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego”, zawartego w dyrektywie 2010/18, należy interpretować w ten sposób, że wymaga ona, by transponujące ją wewnętrzne krajowe normy lub porozumienia zawierały i wyszczególniały obowiązki pracodawcy do „rozpatrzenia” wniosków swych pracowników lub pracownic „o zmianę ich godzin pracy lub organizacji czasu pracy” przy powrocie do pracy z urlopu rodzicielskiego, oraz „odpowiadania na nie” uwzględniając potrzeby zarówno własne, jak i pracowników, przy czym nie można uznać takiego obowiązku transpozycji za spełniony w drodze wewnętrznych przepisów lub przepisów spółdzielni, uzależniających skuteczność takiego prawa wyłącznie od uznania pracodawcy, decydującego, czy uwzględnić rzeczony wniosek, czy nie?
- 4) Czy należy uznać, że klauzula 6 „zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego” – w świetle art. 3 dyrektywy [2010/18] i „przepisów końcowych” zawartych w klauzuli 8 porozumienia – ma w braku transpozycji „poziomą bezpośrednią skuteczność” z racji bycia minimalną normą wspólnotową?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2010/18/UE z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i SPUC oraz uchylająca dyrektywę 96/34/WE (Dz. U. L 68, s. 13).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 roku w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L 145, s. 4).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Hiszpania) w dniu 22 lipca 2014 r. – Juan Miguel Iglesias Gutiérrez przeciwko Bankia, S. A. i in.

(Sprawa C-352/14)

(2014/C 339/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Juan Miguel Iglesias Gutiérrez.

Strona pozwana: Bankia, S.A., Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE y Fondo de Garantía Salarial.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 Estatuto de los Trabajadores -Real Decreto Legislativo 1/1995 de 24 de marzo (kodeksu pracy – dekret królewski z mocą ustawy 1/1995 z dnia 24 marca), piąty przepis przejściowy Ley 3/2012, de 6 de julio, de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral (ustawy 3/2012 z dnia 6 lipca o pilnych środkach w celu reformy rynku pracy) i art. 123 oraz 124 ust. 13 Ley Reguladora de la Jurisdicción Social -Ley 36/2011 de 10 de octubre- (ustawy regulującej sądownictwo ds. społecznych – ustawa 36/2011 z dnia 10 października) –(w drodze dorozumianego odesłania do wcześniejszych przepisów), są sprzeczne z art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – w wersji ujednoliconej – jeżeli przepisy te materialnie zwiększają odszkodowanie, na które zezwolono w decyzji Komisji w postępowaniu „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group”?

- 2) Czy sprzeczna z ww. prawem Unii oraz z decyzją Komisji Europejskiej wydaną w postępowaniu „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group” jest taka wykładnia rzeczonych przepisów, która zezwalałaby sądowi na zmianę odszkodowania w przypadku orzeczenia o zasadności zwolnienia na minimalne ustawowe odszkodowanie ustalone w prawie krajowym?
- 3) Czy sprzeczna z ww. prawem Unii oraz z decyzją Komisji Europejskiej wydaną w postępowaniu „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group” jest taka wykładnia rzeczonych przepisów, która zezwalałaby sądowi na zmianę odszkodowania w przypadku orzeczenia o niezasadności zwolnienia do wysokości kwot ustalonych w porozumieniu w okresie negocjacji, o ile są one wyższe od minimalnego ustawowego odszkodowania lecz niższe od maksymalnego ustawowego odszkodowania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Hiszpania) w dniu 22 lipca 2014 r. – Elisabet Rion Bea przeciwko Bankia S.A. i in.

(Sprawa C-353/14)

(2014/C 339/15)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elisabet Rion Bea.

Strona pozwana: Bankia S.A., Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE y Fondo de Garantía Salarial.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 Estatuto de los Trabajadores -Real Decreto Legislativo 1/1995 de 24 de marzo (kodeksu pracy – dekret królewski z mocą ustawy 1/1995 z dnia 24 marca), piąty przepis przejściowy Ley 3/2012, de 6 de julio, de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral (ustawy 3/2012 z dnia 6 lipca o pilnych środkach w celu reformy rynku pracy) i art. 123 oraz 124 ust. 13 Ley Reguladora de la Jurisdicción Social -Ley 36/2011 de 10 de octubre- (ustawy regulującej sądownictwo ds. społecznych – ustawa 36/2011 z dnia 10 października) –(w drodze dorozumianego odesłania do wcześniejszych przepisów), są sprzeczne z art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – w wersji ujednoliconej – jeżeli przepisy te materialnie zwiększają odszkodowanie, na które zezwolono w decyzji Komisji w postępowaniu „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group”?
  - 2) Czy sprzeczna z ww. prawem Unii oraz z decyzją Komisji Europejskiej wydaną w postępowaniu „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group” jest taka wykładnia rzeczonych przepisów, która zezwalałaby sądowi na zmianę odszkodowania w przypadku orzeczenia o zasadności zwolnienia na minimalne ustawowe odszkodowanie ustalone w prawie krajowym?
  - 3) Czy sprzeczna z ww. prawem Unii oraz z decyzją Komisji Europejskiej wydaną w postępowaniu „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group” jest taka wykładnia rzeczonych przepisów, która zezwalałaby sądowi na zmianę odszkodowania w przypadku orzeczenia o niezasadności zwolnienia do wysokości kwot ustalonych w porozumieniu w okresie negocjacji, o ile są one wyższe od minimalnego ustawowego odszkodowania lecz niższe od maksymalnego ustawowego odszkodowania?
-